

RUTEN SKIKLUB

ÅRGANG 56

DECEMBER 2023

Efterårsfarver på fjeldet

Ruten Skiclubs Medlemsblad 2023

REDAKTION & LAYOUT

Therese Vedel

Tlf.: +45 60 15 12 51 - E-mail: theresevedel@gmail.com

MEDLEMSADMINISTRATION

Michael Rolf Jacobsen

Tlf.: +45 45 76 00 23 - Mobil: +45 23 62 24 77

E-mail: michael@rolfjacobsen.dk

Bankkonto nr.: Reg. 1551 nr. 4162250

Forsidebillede: Nils Jørgensen

Indholdsfortegnelse:

Forkvinden har ordet	3
Brev fra Berit	4
Generalforsamlingen	16
Status for hjemmesiden	18
Regnskab 2022	19
Nyt år på Ruten Fjellstue	20
Rapport fra uge 7	22
Rapport fra uge 8	25
Ufrivillig turist i Skåbu	28
Jubilæumsturen	31
Klip fra Frejas dagbog	36
Bliv medlem af Ruten Skiklub	38
Ruten i farver	39
Sommer annonce	40

RUTEN FJELLSTUES ADRESSE:

Ruten Fjellstue - N - 2658 - Espedalen, Norge

Telefon: +47 6129 73 30 - Telefax: +47 61 29 73 21

E-mail: post@ruten.no - Internet: www.ruten.no

Forkvinden har ordet

Tekst af Therese Vedel

Da sidste del af planlægningen til jubilæumsturen var på plads væltede stormen Hans ind over Skandinavien. Den passerede Danmark uden de store konsekvenser, men anderledes var det i Norge og Sverige.

Her betød Hans store ødelæggelser og lammelse af trafikken på grund af ødelagte veje og broer, der var skyllet væk.

Det betød ændring af transportplanerne for vores tur. Den oprindelige plan var et ophold i Oslo med besøg i operaen. Derefter med toget til Vinstra og bus det sidste stykke til fjeldstuen. Men en jernbanebro var skyllet væk, så toget gik ikke længere end til Lillehammer. Måske kører det igen til sommer.

Arthur og Berit hentede os i to biler i Lillehammer og kørte os sikkert frem og tilbage fra Ruten. Det var som altid en dejlig weekend deroppe. Men verden er i forandring med corona, vildt vejr og krig. Det kræver omstillingsparathed og trofasthed af os i vores færd. Vi er heldige at have et unikt sted som fjeldstuen at kunne vende tilbage til år efter år med den tryghed, det giver.

Hilsen fra Berit

Kjære Ruten-venner,

Det er den tiden på året, kulden kommer krypende innover fjellet, det er frost om morgenen, men solen varmer fortsatt litt på dagen. De fine høstfargene er på hell. Vi har hatt hvite fjell et par morgener og 5 oktober fikk vi den første snø i år, nok til at det ble problemer å kjøre på veiene med sommerdekk, så vi fikk dem byttet raskt på våre biler. Det ble påfyll av snø og vi har faktisk kunne gå på ski fra 1.november i år. Det er ikke mye snø, men ca 30cm. Holger er på service fortsatt, men vi venter ham hjem i løpet av noen dager. Jon-Olav og Kavi bor her fortsatt, til glede og nyttefor oss. Jon-Olav har fått kjørt de fleste skogsløyper og Peer Gynt veien med skuter, flere ganger, så ved neste snøfall skal det bli lagt spor. Vi er i gang med å få satt inn flere luft til luft varmpumper, nå i stuene. Tre i alt. Det må til, for vi må spare strøm, og oljefyren skal fases ut. Jeg er i gang med å finne medarbeidere til kommende vinter. Vi er heldige og får både Jan og kokk Angel med på laget videre. Det er vi meget glade for. Ellers er mye av vinterens forbruk av kjøtt kommet i hus. Det er viktig for oss å kjøpe lokalt nå når det er mulig. Og småkakebaksten er så vidt påbegynt også. Det tegner til at høsten er i rute.

Det har vært stille oktober her på Ruten. Vi avsluttet sesongen 7.oktober. Det har vært en blandet sommersesong, ikke så god som vi hadde håpet og med en del forhindringer underveis, som jeg kommer tilbake til. Derfor var vi klare for hvile og tid til å bruke fjellet litt på egenhånd. Det har vi fått. Og det ble også til et par uker utenlandsferie for Arthur og meg i år. Vi var to uker

Berit ved Algarve kysten

på Algarvekysten og vandret. Det var fantastisk å få batteriene ladet fult opp i sommervær.

Tradisjonen tro, her kommer min årsberetning. Siste år i november og desember hadde vi meget lite snø, vi kunne ikke gå på ski før 10-12. desember. Men det var kaldt. Vi husker

Berit på julemarked i Skåbu

det godt, fordi vi hadde gravearbeider over lang tid i forbindelse med vårt nye avløpssystem. Vi var på julemarked på en gård i Skåbu og solgte Espedals-honning, da stod vi ute i -15 grader, det var stemningsfullt og meget hyggelig, men litt kaldt. Vi skal delta i år igjen, og gleder vi oss til det. Det er ikke så ofte vi kan være med på arrangementer i nærområdet vårt, da vi stort sett er på arbeide i weekender og høytider.

Julen 2022 hadde sammen med Guri og hennes familie. Vi hygget oss med skiløping og god mat, og det beste; at være sammen. Fjellstuen åpnet den 27. desember, med stort julefrokostbord, og vi hadde godt med gjester gjennom romjulen og nyttårshelgen, det blev en festlig aften, og vi fikk ønsket året 2023 velkommen.

Januar ble en meget god måned, både værmessig og med gjester. Det kom godt med snø, flere runder med store snøfall. vi startet året og sesongen med et par store selskaper. Før Mogens kom med en flokk barn midt i januar, de hadde den beste uke, flott snø, godt vær og god'stemning. Barna reiste, og vi kom i gang med vanlige skiturister. Fulle hus i 8 uker! Det var travelt, ja, men morsomt. Fantastisk personal hadde vi, det betyr meget i en hektisk sesong. Vi glemmer heller ikke uke 9 med det flotteste nordlys vi har sett her i Espedalen på mange, mange år. De som var hos oss da, tilbrakte flere aftener utendørs, gående, sittende eller

Aurora danser

liggende i soveposer i snøen , tittende opp på et dansende nordlys. En stor opplevelse. Like stort for oss, som for gjestene. Takk Aurora, for besøket, og vi håper på et gjensyn.

Hvert år håper jeg å få mer tid til å være med mine gjester, snakke med dere, høre hvordan dagen har vært, hvor turen går og hva dere setter pris på hos oss, og hva vi kan gjøre bedre.

Dessverre tar hverdagen meg og

det blir alltid travle dager i kjøkkenet. Folk må jo ha mat. Men jeg prøver å rydde plass til flere menneske- og gjeste -møter, det er mitt store ønske. Derfor setter jeg stor pris på å ta en runde i spisesalen for å rydde litt om morgenen, eller servere litt om aftenen, da får jeg noen ord med dere, her og der, det gir meg godt påfyll av energi. Tusen takk for alle gode tilbakemeldinger og blide ansikter vi ser i resepsjon og spisesal.

Mot slutten av sesongen, fra midten/slutten av mars, er det først en gruppe fra Dansk Vandrerlag. I år, en flokk energiske og livlige folk, og heldigvis var vær og føre på vår og deres side så det ble en god uke. Uken etter er det Henriette Hørluck skolen fra Odense som kommer på besøk, og de blir bare flere og flere for hvert år, i år nesten 70! inkl lærere. Det er nesten så vi ikke tror det kan la seg gjøre, men det kan det og det gjør de, hvert år. Full speed i 5 dager, og det blir spist godt, det er sikkert. Ettersom de også bruker hele dagen, og mange aftener utenfor i full aktivitet, så er appetitten på topp. Det liker vi på kjøkkenet. Og personalet synes også det er morsomt med full fart, og unger i huset.

Barna reiste, vi kom i gang med vasking og ryddig, og klargjøring for Påske. Det ble ikke en god påskeuke i år. Det var ikke de beste snøforhold og den kom sent og folk var litt trette av vinteren. Så fort Påsken var over så veltet snøen ned igjen, jeg tror vi fikk 30-40 cm uken etter påske og påfølgende

weekend, da vi hadde gjester som kom oppover fra Lillehammer og omegn, og det var så mye snø at de hadde problemer med å komme seg frem. En opplevelse det også.

På ferie på Svalbard

vi hadde energi til å nyte den så meget, men det var deilig lyst og vakkert. Vi kjørte lange turer på snø-skuter, var på hundesledetur, på båt tur, gikk byvandring, med museumsbesøk, så sysselimesterens -kontorer og flotte representasjons lokaler, vi var på shopping(!). og fikk også en dag hvor vi bare ruslet rundt og hadde fri, og besøkte Svalbard Bryggeri. Det var en opplevelse.

Svalbard kysten

Vi lukket for sesongen den 17.april og da satte Arthur og jeg umiddelbart nesen til Svalbard. Arthurs bror, Stein-Olav og hans kone bor der i 3 år, da han er ansatt som politi overbetjent hos sysselimesteren. Vi måtte benytte anledningen til å besøke Longyearbyen og oppleve den storslåtte naturen på Svalbard. Vi hadde en fantastisk uke. Været viste seg fra sin beste side hele tiden. Det var kaldt, men klarvær og sol. Og midnattsolen startet akkurat når vi var der. Ikke at

Da vi kom hjem, hadde vi fått et nytt familiemedlem. Jon-Olav og hans kjæreste, Kavi, hadde hentet hunden de hadde ventet på siden februar. En Leonberger som heter Lotus, nå er hun 9 måneder og veier 48 kg! Altså bare en valp..... vi er alle litt forelsket i henne. Dere kommer til å møte henne, for Kavi har startet som lærer /pedagog på Skåbu

skole og blir boende her i hele vinteren. Jon-Olav har akkurat fått et engasjement i det Norske Forsvar, i Hæren, så han vil pendle til Elverum, og vil kun være hjemme i weekendene.

Vi fikk oss også noen flotte skiturer i slutten av april, og starten av mai. Vi gledet oss til vår årlige Danmarkstur. Det må jeg si var deilig etter en lang vinter, endelig møte våren i deilige Danmark. Det ble en veldig kort tur, men vi merket solen og bøgen var akkurat sprunget ut, derfor følte vi foråret sterkt.

En norsk konfirmation

Vi måtte hurtig hjem, vi hadde flere konfirmasjoner, så arbeide ventet. Høydepunktet for vår familie i foråret var konfirmasjonen til våre nevøer, Tidemann og Tellef, Guri og Tom Eriks gutter. Det var en fantastisk weekend, men party lørdag kveld, og høytidelig i Skien Kirke på søndag, med påfølgende fest i hagen med egen grillkikk. Værgudene var også med oss, så det ble en uforglemmelig fest. Vi ble

hos dem til over 17.mai, det var første gang vi feiret nasjonaldagen der. En fin feiring også med deilig varmt vær. Pinsen tilbrakte vi i Oslo sammen med Lars-Jakob og han kjæreste, vi ruslet rundt i byen, og hadde det riktig hyggelig. Deilig å være litt i urbane omgivelser også. Vi fikk også spist noen riktig gode måltider. Mai-måned er ikke den mest spennende her oppe på fjellet. Selv om vi hadde skiløper forhold til 20.mai i år, følte vi oss ferdig med vinter, og ville gjerne nyte litt forår i byen. Også fint å være sammen med de unge, når de er så søte, og vil ha oss på besøk.

Juni kom med travle dager og forberedelse til sesongstart 15.juni. vi hadde fint med gjester i weekendene før vi åpnet, og Jan og Angel var på plass til å ta imot og sørge for gjestenes velbehag. Juni kom med varme og deilige dager. Glade gjester og mye frisk, god, lokal, mat.

Det er en fryd å arbeide i kjøkkenet om sommeren. Vi får hver uke friske grønnsaker, urter og fisk fra gårder omkring i Gudbrandsdalen. Jeg gjentar dette igjen og igjen, fordi det er så viktig for oss som bedrift, for meg som kokk, og for dere som gjester skulle jeg tro. Vi må tenke på hvor den maten vi spiser kommer fra og hvordan den har blitt behandlet på veien til våre bord. Det blir mer og mer viktig for oss på Ruten. Nå går vi over til økologiske varer så langt det er mulig. Melken vår har vært økologisk i noen år nå, smøret har kommet til det siste året, nå får vi også økologisk mel i 25 kg sekker, så det er umiddelbart tatt inn. Kjøttet dere spiser er for det meste fra lokale bønder, eller gårder omkring Mjøsa. Kyllingene er økologiske fra en gård på Helgøya i Mjøsa. Alle vår sjøfisk/sjømat er MSC /ASC merket. Og den lokale fisk er villfisk så den er økologisk. Det er selvfølgelig utfordringer med grønnsakene om vinteren, heldigvis har vi en del Norsk hele vinteren, som salat, agurk, og poteter. Rotgrønnsaker, som også er økologiske og lokale. Dere vil merke at vi prøver å bruke de grønnsakene som ikke reiser så langt for å komme til vårt bord. Dette er i vår interesse også fordi vi er Green Key sertifisert på 3 året. Selvfølgelig er det aller viktigst for våre liv og vårt miljø. Vi lever av folk som kommer og vil bruke vår fantastiske natur, og da kan vi ikke være med til å bryte den ned.

Vi hadde store forventninger til sommeren, og stor klare med personal og fullt varelager da vi gikk inn i juli. Vi ble litt skuffet, ingen av gruppene vi hadde booket ble fullbooket i år. Det ble ikke så travelt som vi har hatt de 3 siste somrene. Forklaring? Ikke lett. Det var det samme om det var norske grupper eller tyske eller danske, det var litt færre en før. Men vi hadde da en uke i juli som var nesten full. Været var også litt opp og ned, og ikke de gode temperaturene som vi hadde i juni, så de som kanskje hadde booket på grunn av godt vær, de kom aldri. Vi hadde tre søte danske piker som kom i høysesong, så driften gikk så lett og fint. Og det ble faktisk to fridager på Arthur og meg i juli! Ikke hvert år vi har hatt det. 2.juli var vi til stor utendørs konsert i Oslo med Bruce Springsteen, og 31.juli var vi på en spennende kunstutstilling på Ullinsvin i Vågå. Det

gir godt med påfyll og arbeidslyst å få noen små pauser innimellom.

Vi hadde store forventninger til august, visste at ok, vi har fulle hus under Peer Gynt Kulturfestival. Og to tyske grupper i tillegg til et par gode selskaper, så det skulle bli godt. Peer Gynt startet 3.august og varte til 13.august. Personalet var til Generalprøve den 3. og kom begeistret hjem. Ganske godt vær også, kun litt regn før forestillingen startet. Vi fikk huset fullt av glade gjester og gikk i gang med den travleste tiden på sommeren, med middag to ganger pr. dag og nattmat, og skifte av gjester nesten hver dag. Lørdag 5.august ble en flott dag, sol hele dagen og forestillingen om aftenen ble den beste i år.

Hans har spærret veien

Vi fikk bange anelser søndagen da værmeldingen begynte å bli meget dårlig, det ble melt store nedbørsmengder, virkelig store nedbørsmengder. Vi fikk gjesten fint gjennom søndagen, ikke alt for vått for dem, så reiste de mandag morgen, og vi ventet en gruppe nordmenn som skulle bo hos oss fra mandag til fredag og vandre hver dag, men Jon-Olav som guide. De kom på plass alle

sammen, noen hadde forhindringer på veien, pga av regn, men ikke verre enn vi alle tenkte dette klarer vi, de er i hus og været kan jo kun bli bedre ikke verre. Men akk, det skulle bli så mye, mye verre. Tirsdag 8.august, ble vi helt lukket inne. Det gikk jord og stein ras/skred på alle tre veiene inn til oss. Det gikk et stort skred nede i bunnen av Kamfossvegen, altså etter broen over demningen på veg til Skåbu. Og 255 veien det er en historie for seg, der gikk det så mange ras, vet ikke hvor mange. Verst var det i sentrum av Svatsum, og veien mellom Aulstad og Bødal, hele veien var vasket ut i elven, Jøra, flere steder. I Svatsum ble en familie evakuert med helikopter fordi

det gikk et skred på hver side av gården deres. Fylkesvei 255 var lukket i 14 dager, før vi kunne kjøre dere igjen, og de arbeider fortsatt på to steder på den veien.

Vandet når Hellemaleriesne

Espedalsvannet var så høyt at hellemaleriesne var nesten borte. Jon-Olav og Arthur skulle hente kanoer til gjestenes hellemaleriesne, var veien ved Grillhyttene på Espedalen fullstendig dekket av vann så de padlet i stedet for å kjøre på veien. Stien bort til Langtjern var som en å, og veien inn til Lohaugen så ut som en elv! Ingen av oss har opplevd noe lignende. Heller ikke sommeren 2011, da Espedalen hadde

nedbørsrekord i Norge i Juli, var det så mye vann som denne uken i år. Jon-Olav ledet en tapper gruppe på små turer, de prøvde seg på Ruten toppen en dag, men måtte gi tapt rett over tregrensen, da stien var en bekk, sikten var 5meter, regn og blest møtte dem midt i ansiktet.

Det som reddet at vi kunne komme oss til butikken etc. etter 3 dager var Peer Gynt veien, der var det kun et lite skred mellom Hatdalseter og Lomseter i bakkene, som hurtig ble ryddet, slik at utrykningskjøretøy kunne komme frem, og vi kunne også bruke veien til nødvendige ærender, og våre vandregruppe, som hadde avreise fredag 11.august, kunne kjøre i kolonne med Jon-Olav som første bil og komme seg trygt til Lillehammer og derfra sydover. De som skulle nordover til Trondheim og Vestlandet kjørte over Jotunheimveien og Valdresflya.

Girsti , Flemming og Rasmus, våre uke 6 gjester gjennom 30 år, skulle besøke oss til Peer Gynt for førest gang i år. Det ble ikke som planlagt, de ble sittende fast i Skåbu i 3 dager! Spesiellt at vi kun kunne snakke med den på telefonen, og de var kun 8 km unna. De fikk heldigvis en brukbar hytte der, og kunne ta seg noen små vandreturer og bli litt kjent i

Skåbu.

Peer Gynt festivalen avlyste alle arrangement fra og med mandag 7.august. Den avgjørelsen ble tatt i samarbeid med myndigheten, p.ga. at E6 gjennom Gudbrandsdalen var lukket av oversvømmelse, og været var meget utfordrende, med store nedbørsmengder. Vi trodde alle at det skulle være mulig å åpne igjen mot weekenden, derfor startet vi med å flytte gjester fra mandag og onsdag til fredag og lørdag. Men akk, nei, det ble bare verre og verre med veien og vann. Alt ble avlyst, og vi satt der med fulle varelager og et personal som var klare til innsats, men ingen gjester. Fredag 12. hadde vi to gjester som kom på sykkel over Peer Gynt veien, lørdag 13. hadde vi ingen gjester. Trist, men sant.

Søndagen hadde vi ankomst av en ny vandregruppe. De kunne heldigvis komme som planlagt, de ble hentet på Gardemoen og kjørt over Peer Gynt veien til Ruten. De fikk en ganske god uke, regnet hadde gitt seg for det meste, og det var selvsagt vått i terrenget, men de gjennomførte de fleste turene som planlagt. Vi prøvde å komme oss i gang igjen, men var litt utladet etter en slik voldsom slutt på høysesongen vår. Heldigvis hadde vi et par gode weekender og festligheter i slutten av august, det hjalp på humøret.

Kavii og Berit

Midtukene ble stille etter 15.august, ikke så rart med det været vi hadde og at veiene våre var litt usikre. Derfor ble det tid til litt andre sysler; Arthur og Jon Olav fikk 3 dager på Reinsdyrjakt i Rondane. Det jaktes på villrein i Breheimen, Dovrefjell og Rondane. Hvert år kan hvem som helst som har jegerprøven i orden søke på jakt-kort, og så blir det trukket ut av alle søknader, noen som får lov til å gå på denne meget høyt verdsatte jakt. Arthur fikk kort på en simle, Jon-Olav fikk på en voksen simle og en kalv. De drog av sted i høyt humør og med stor optimisme. Reinsdyrene er meget sky, selv om de går i små flokker, det er vanskelig å komme nær

dem. Naturopplevelsen var stor, men det ble dessverre ikke noe dyr på dem i år. Heldigvis kan vi kjøpe reinsdyrkjøtt fra Valdre og Jotunheimen tamreinlag, så det skal bli reinsdyr på menyen også til vinter.

Jubilæums tur

Vi gledet oss også meget til å feire Ruten Skiklubs 55 års jubileum 1. september. Det var ikke så mange som meldte seg til turen, men de som kom hadde en meget god weekend, med lunt og fint vær! Vi hygget oss fredag aften, med litt lokal tapas, deilig fisk og sosialt samvær. Lørdagen fikk de fleste en 8-10 km tur med Ole og Arthur som guider. De som ikke kunne ha en lang tur, ruslet rett opp til Hulder bu, hvor vi laget grillbuffet utendørs, med Angel

som grillkock Meget vellykket. Om kvelden var det festmiddag, med alt hva området kunne by på en slik høst-weekend. Søndag kjøret Arthur og jeg hele gruppen ned til toget på Lillehammer. Tusen takk for besøket og tusen takk for gaven, som har vært i flittig bruk i høst. For de som ikke vet, gaven vi fikk var det en BioLight out door stove, altså en liten ovn man har med i sekken ut på tur, for å koke vann, kaffe, steke egg etc. - veldig nyttig for oss, og noe som vi kommer til å bruke mye.

September ble en god måned, også værmessig, godt med sol, heldigvis. Vi hadde bruk for å tørke litt opp. Høstfargene lyste etter hvert opp, og det er den beste tiden på året her oppe, synes jeg. Vi hadde gode weekender, dessverre, ikke så godt belegg i midtuke, da vår tyske samarbeidspart-ner, Highlander, ikke fikk fylt sine to siste grupper i år. Vår trofaste gruppe fra Dansk Vandrerlag kom også i år en hel uke i september, og bidro godt til belegg og omsetning. Etter deres avreise var det stille til weekenden med Skåbu Fjellmaraton, da hadde vi noen som skulle løpe, også faste danske gjester, og noen som kom på motorsykkeltur, og en del familie. Lars-Jakob

og Mariann løp begge to halv maraton, og vi fikk feiret deres fødselsdager samtidig. Så hadde vi åpent for dagsgjester uken mellom 1. og 7.oktober, da det er efterårsferie i Oslo området. Det var veldig stille, så vi avsluttet sesongen da den 8.oktober.

Jon-Olav på jakt

Vi har en litt blandet følelse etter denne sommeren. Vi hadde så store forventninger, og de ble ikke innfridd. Det ble ikke så godt som vi håpet, og i tillegg fikk vi en smell med dette voldsomme været. Det tærer litt på kreftene, mest i hodet. Derfor var det helt nødvendig med et par uker vekk fra alt. Det er vi glad for at vi fikk. Og med Jon-Olav og Kavi som var hjemme og passet husene, og hunden, kunne vi virkelig nyte å ha fri. Det merket vi godt da vi

kom hjem. En helt annen energi og lyst til å arbeide. Det ble startet på rengjøring, regnskap, Green-Key oppdatering, og vi ser frem til to weekender med gjester i midten, slutten av november og start desember. Og i gleder oss til det. Det er det viktigste. Julelysene er så smått kommet frem og forsiktige innslag av jul, i spisesal og stuer kommer etter hvert. Før det topper seg med en stor familie julefeiring i år, hele Arthurs familie, og våre «svigedøtres» familier, kommer.

Familiejulen går rett over i åpning av fjellstuen den 27.desember, og bestillingene tikker inn, så vi gleder oss over det. Håper på en strålende vinter, masser av snø og det ser ut som vi får fulle hus. De som har lyst til å bestemme seg i siste liten har fortsatt muligheter til å nyte det helt spesielle lys og snøen vi har i januar. Vi kan ikke få sagt det ofte nok.

Desember og januar er helt fantastisk her oppe. En stjernehimmel av de flotteste, da vi ikke har noen lysforurensning, månelys, og kanskje nordlys, som vi så det sist vinter. De som ikke har opplevd januar, har noe godt i vente.

Jeg vil avslutte og ønsker alle en god Førjulstid. også en Riktig Gledelig Jul og alle gode ønsker for den nye året 2024!

Berit

Rutens personale griller

Berit forbereder forretten

Referat af generalforsamlingen

Tekst Anne Skodborg og foto Arthur Bredli

Generalforsamling

Søndag d. 7. maj 2023 satte en lille sluttet skare af skiklubbens medlemmer hinanden stævne på Ølstykke kro.

Efter en dejlig frokostbuffet, gik vi traditionen tro over til den mere alvorlige del af programmet nemlig generalforsamlingen.

Første punkt på dagsordenen var valg af dirigent, her blev Ole Berthelsen enstemmigt valgt, og den nyvalgte dirigent konstaterede, at generalforsamlingen var indkaldt i henhold til vedtægterne.

1. Formandens beretning: Therese fortalte om skiklubbens aktiviteter med vægt på den kommende jubilæumstur i september, hvor der var plads til mange flere deltagere. Tøndeslagningen, som traditionelt har fundet sted i uge 8 er nu udvidet til alle vinterugerne i samarbejde med Arthur. Formanden afsluttede beretningen med at udnævne Rita og Finn Olsen til æresmedlemmer af skiklubben, de er kommet på Ruten Fjellstue i mange mange år og har været meget aktive i skiklubben, så der var stort bifald og hyldest til de to.
2. Sidste nyt fra Ruten: Berit fortalte om en fantastisk vintersæson, hvor den ene uge havde været bedre end den anden med masser af sne og sol. Frosten havde holdt længe, så det store anlægsarbejde med fornyelse af kloakken, var blevet udsat, men nu var man endelig kommet i gang med gravearbejdet. Sommeren så lys ud, men der er stadig plads til at flere gæster får øjnene op for, at man også kan få smukke oplevelser om sommeren i Espedalen. Dansk Vandrelaug arrangerer ture til Ruten Fjellstue både sommer og vinter, og det giver nogle uger med gæster og liv i huset. Weekenderne med Peer Gynt festspil giver også en del besøg. Både Berit og Arthur så frem til jubilæumsturen i september 2023, hvor de i samarbejde med udvalget, var i gang med at planlægge de forskellige aktiviteter.

3. Hjemmesiden: Svend Gunnestrup fortalte om aktiviteterne på hjemmesiden, som stadig er velbesøgt, desværre også af folk, som gerne vil sælge 'sjov medicin'. Svend sørger for at holde hjemmesiden opdateret og kørende, og vil meget gerne have fotos fra medlemmerne, så der sker noget nyt på hjemmesiden.
4. Kassererens beretning: Michael Rolf Jacobsen gennemgik klubbens regnskab, som viste at økonomien er sund. Kontingentet for næste år blev fastholdt på 140 kr. som foreslået af kassereren.
5. Valg til bestyrelse: Bestyrelsen bestod af Michael Rolf Jacobsen, Svend Gunnestrup, Maria Skipper, Therese Vedel og Anne Skodborg, alle var villige til genvalg og blev genvalgt uden protester.
6. Valg af redaktør: Bestyrelsen vil fremover fungere som redaktion.
7. Valg af revisor: Ole Bertelsen var villig til genvalg og blev enstemmigt valgt. a.Valg af revisor suppleant: Rasmus Bugge Jensen blev enstemmigt valgt.
8. Indkomne forslag fra medlemmer og/eller bestyrelse: Bestyrelsen havde stillet forslag om ændring af §3: Ruten Skiklub afholder hvert år den 1. søndag i maj en generalforsamling på et passende sted i Danmark. Bestyrelsen foreslog at 1. søndag i maj ændres til 1. mandag i maj. Forslaget blev vedtaget.
9. Herefter afsluttede dirigenten generalforsamlingen og vi gik over til den uformelle del nemlig konkurrencen, som i år blev forestået af Nils Jørgensen. Vinderen af hovedpræmien blev Christian Skodborg.

Status for hjemmesiden

Tekst Svend Gundestrup og foto Arthur Bredli

I skrivende stund har 228368 været inde og besøge hjemmesiden siden dens start tilbage i 2006, - for 1 år siden havde der været 207304 besøgende. Der er uploadet 261 fotos i 2023, men også 2 film som viser nedkørslen fra Bingsbu.

En film som er delt i flere dele, (1-5) samt en solnedgangstur delt op i 2 dele på 21 minutter samt 11 minutter. Billederne samt videoerne kan ses her: <https://gallery.rutenskiklub.dk>

Hjemmesiden er uændret på den nye server, men står over for en opgradering til php8 samt en større opdatering af selve hjemmeside systemet, herunder på sigt også det bagvedliggende IT system.

Der er sket løbende opgraderinger af hjemmesiden, ikke kun sikkerhedsmæssigt, men også i forhold til optimering af hastighed. Jeg vil igen opfordre alle til at indsende ideer, materiale, billeder eller lignende til webmasteren, så hjemmesiden fortsat kan vokse.

<https://www.rutenskiklub.dk> ved Svend Gundestrup, MD Medical Developer & Logistics

Hulderbu i vinterdragt

Regnskab

Udarbejdet af Michael Rolf Jacobsen

Resultatopgørelse for perioden 01-01-2022 til 31-12-2022

	2022	2021
Indtægter		
Kontingent	5.880,00	7.415,00
Jubilæumstur	3.500,00	0,00
Årsmøde	7.090,00	11.700,00
Annoncer	0,00	0,00
Forudbetalte kontingenter	560,00	1.269,00
Indtægter i alt	17.030,00	20.384,00

Udgifter		
Gebyrer Danske Bank	300,00	296,00
Fastelavn på Ruten	0,00	0,00
Medlemsblad	36,00	4.053,00
Gaver til generalforsamling	0,00	3.034,95
Årsmøde	8.290,00	14.220,00
Bestyrelsesmøder	0,00	0,00
Jubilæumstur	0,00	0,00
Diverse	0,00	0,00
Udgifter i alt	8.626,00	21.603,95

Resultat af årets drift 8.404,00 -1.219,95

Balance pr. 31-12-2021

Aktiver		
Kontant	2.932,50	2.932,50
Bankkonto	22.687,19	17.038,19
Aktiver i alt	25.619,69	19.970,69

Passiver		
Skyldige beløb	0,00	2.755,00
Egenkapital	28.374,69	17.215,69
Passiver i alt	28.374,69	19.970,69

Kasseren Dato: 2023.03.13

Revideret af Dato: 2023.04.26

Regnskabet godkendt på generalforsamlingen:

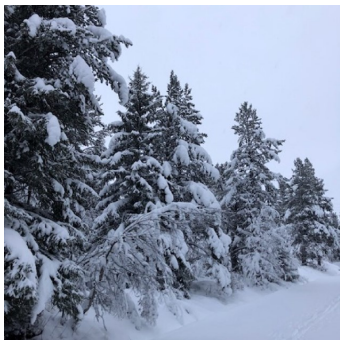
Dirigent: Dato: 2023.05.07

13-03-2023

Nytårsaften på Ruten

Tekst Lis Skipper og foto Rosa Skipper

I efteråret 2022 havde en del af Skipperfamilien besluttet at tilbringe dagene efter jul og lidt ind i det nye år på Ruten. Familien talte i alt 9 personer i alderen 4 – 81 år.

Julesne

Efter nogle herlige dage med fint vejr og "silkeføre" blev det e-n-d-e-l-i-g (de unge Skipperes mening) d. 31. december. Også denne dag begunstige de os med fint vejr, som indbød til årets sidste tur til Huldrebu for nogle, mens de mere seje løb til Bingsbu. Eftermiddagen blev fordrevet med småture på ski eller i sus ned ad bakken på kælkk, mens enkelte familiemedlemmer indtog "sofaløjpen".

Lidt før klokken var 18 samledes Skipperfamilien (alle i festtøj) til familiehygge på et af værelserne parate til at se/høre dronning Margrethes nytårstale. Så var nytårsaften skudt i gang!!

Vi glædede os – som sædvanligt – til Berits middag, og menuen stod ikke bare på højde med vores forventninger – nej, den oversteg alle forventningerne!! Vi gav os rigtig god tid til at nyde det kulinariske mesterstykke, og det passede også så fint, for af erfaring vidste vi, at det ville blive en laaaaaang aften, inden vi kunne byde det nye år velkommen. Vi vidste også, at den friske fjeldluft jo ofte gør en så træt, at man ret tidligt på aftenen overvejer, om man kan være bekendt at trække sig tilbage, men denne overvejelse gælder selvfølgelig ikke en nytårsaften! Under kaffen kom der gang i kortspil, terningkast, spørgeleg og strikketøj – kort sagt: Aftenhygge på Ruten.

MEN: Endelig nærmede klokken sig 24!

Vi trak overtøjet oven på festtøjet og gik ud og stod under en

smuk stjernehimmel, og præcis kl. 24 tændte Arthur et flammehav med tallet 2023 som motiv. Det var smukt og betagende!

Aften himlen

Vi stod en stund stille sammen og sendte vores tanker til dem derhjemme og dem, som ikke er her mere.

Lidt efter lidt trak vi indenfor til et lille glas og ønskede hinanden et glædeligt nytår.

Det var en nytårsaften, som vi – uanset alder – aldrig glemmer. TAK!

Velkommen 2023

Besejret af fjeldet, men oprejsning året efter

Tekst og foto Mads Peter Koue og Storm Koue Jensen

Uge 7 2022 og 2023

Denne historie tager egentlig sin start i 2022, hvor hele Corona-situationen på kort tid flaskede sig, således, at det alligevel blev muligt at komme på vinterferie til Espedalen, gud ske tak og lov for det. Søndag i uge 6 var således også den dag, hvor alle restriktioner blev ophævet, hvilket var en lettelse for alle – ikke mindst for Berit og Arthur.

Der var ikke endnu ikke faldet ret meget sne på dette tidspunkt i 2022 og kun et fåtal af løjperne i højfjeldet var kørt på grund af snemangel. Vejrudsigten så desuden ud til at byde på skyet og blæsende vejr hele ugen. På denne søndag, så vejret dog ud til at vise sig fra den gode side med solskin og vindstille vejr. Vi kunne se, at der var kørt en del løjper nede omkring Strand Fjellstue og ifølge skiporet.no var der netop i dag kørt en løjpe langs Espedalsvatnet til Strand Fjeldstue og op over fjeldet via Megrundskampen og ned til Espedalen Fjellstue. Det er Espe-

Der ud af i fin stil

dalens løypelag der kører disse løjper- læs evt. mere <https://www.esll.no/loyper/>

Jeg tog afsted med vores ældste søn Storm, som på det tidspunkt var 13 år. Det ville blive en heldagstur og vi skulle derfor tidligt afsted og have en stor madpakke med. Turen skulle vise sig at blive mere dramatisk end planlagt – dels drillede vejret med tøsne og derfor bøvlet ski-

føre og dels begyndte det at blæse op, da vi stak hovedet op på højfjeldet. Snescotersporet var ikke til at se, og man kunne kun orientere sig via afmærkningskvistene. Sneen føj og vinden gik gennem handskerne, så fingrene snart blev følelseløse. Mobiltelefonen kunne heller ikke lide kulden og skærmen frøs. Da vi nåede løjpens højeste punkt ser vi en hytte længere nede ved en sø – det må da være Megrundsbuga! Vi trængte til at komme i læ, så vi tog en genvej nedover en skrånning, hvor sneen dog var meget skarret!. Pludselig besluttede min ene skistøvle sig for, at nu ville den på pension.....Limningen mellem sål og støvle gik simpelthen op, hvilket resulterede i et kæmpe styrt. Skiløb blev nu væsentlig mere besværligt. Men pyt, vi kunne jo sætte os ind i hytten og få varmen....men ak, det viste sig at det

En sørgelig støvle

var den forkerte hytte. Vi var åbenbart kommet i en gal retning – og med defekt skistøvle og tiltagende blæst blev vi enige om, at det nok var bedre at komme ned fra fjeldet.

Blæsten skubbede os henover en større sø hen til kanten af fjeldet, hvor vi tog skiene af og kæmpede os

ned ad fjeldsiden. I luftlinje kun ca. 2 km. Men det føles noget længere med sne til hofterne og ski og stave i hænderne. Det tog vel 1½-2 timer at komme ned. Vi fik heldigvis hurtigt varmen igen. For at komme over til Hovedvejen måtte vi krydse Espedalsvatnet. Det var nu ved at blive mørkt og vi fik nu mobilsignal og kunne ringe "hjem" og fik heldigvis fat på Arthur, der var så venlig at komme ned og hente os.

Han rystede lidt på hovedet af vores færd over isen og tænkte sikkert "de fjollede danskere". Vi kom kun 10 minutter for sent til aftensmaden.

Gode råd:

- Hav altid gaffatape med i rygsækken, så man kan reparere skistøvlen
- Stol ikke på vejrudsigten,
- Hav altid en papirudgave af fjeldkortet med
- Medbring altid noget vindtæt tøj i rygsækken!

Fast forward til uge 7 i 2023

Tanken om, at fjeldet havde besejret os nagede os i et helt år. Så I kan nok forstå, at drømmen om at nå Megrundsbua stod højt på ønskelisten i 2023. Der var væsentlig mere sne i fjeldet dette år og solen skinnede fra en skyfri himmel og ikke en vind rørte sig. Så med nye skistøvler, madpakker, gaffatape og fjeldkort i tasken skulle fjeldet besejres. Denne gang var planen, at gå op fra Espedalen via Venliseter og hjem samme vej. Snescootersporet var tresporet, så det var næsten en motorvej. Turen var utrolig smuk og med jakkerne om livet og solbriller besteg vi højfjeldet og fandt uden større besvær hytten, hvor vi spiste den medbragte frokost. Turen kan helt klart anbefales i godt vejr.

Den rigtige hytte

Rapport fra uge 8

Tekst Lauge Gundestrup 11 år og foto Svend Gundestrup med lidt tekst

Lauge: For nogle år siden så jeg nogle hvide fjelddryper, men det kunne den gamle/Svend/min far ikke se, men det kunne jeg.

Nogle gange kommer vi op til Bingsbu før løjpermaskinen og tænder op uden Diesel, og det er varmt saftevand og nogle kopper.

Vi kommer eftermorgenmaden og efter frokosten og ved solnedgangen er der vidunderligt. Men udsigten er vidunderlig, uanset hvilken tid, det er, du er deroppe, hvis du er der, når solen er oppe.

Nedkørslen er fantastisk, og det er meget stejlt, og det er sjovt; men der kan være is, og det er koldt, hvis du ikke har det rigtige tøj på, så kan du let fryse. Jeg har prøvet, hvor jeg fik det varmt på mine hænder, og så glemte jeg at tage handsker på, så da vi kom til hytten, var mine hænder helt røde af kulde.

Vi har også været på en tur, hvor vi hjalp en anden med et nødtæppe og nogle vanter. Vi så dem bag efter og det gik godt.

Svend: Desværre har vi pga. indbrud ikke nogen billeder fra 2013, men i 2014 blev Lauge kattedronning for første gang. Siden tog det fart i uge 8, og vi har siden været dagligt, næsten uanset vind og vejr på Bingsbu sammen.

Ting som var vigtigt på turene, var, at der var et lammeskind i pulken, ekstra tøj samt, at man aldrig løb tør for lidt motivation / bestikkelse på turen.

|: I starten var turene præget af ca. 10 m på ski med Lauge i pulk, så ud, bruge 10 min på at få skistøvler, hue, handsker osv. på, herunder ski. Gå ½-5 skridt, hvorefter tilbage i pulk igen, hvor alt skulle af igen. :|

Overstående blev gentaget, til han var træt og tog en lur. Den varme saft i hytten var et kæmpe højdepunkt. De første år sad han i pulk ned af de store bakker, dog blev perioderne, hvor

han stod mellem mine ben og nød nedturen længere og længere med tiden.

Vi er kun vendt om 1-2 gange, hvilket har været pga. ekstreme mængder sne blandet med dårlig kontrast, eller på grund af stærk frost kombineret med storm i højfjeldet.

Vi har altid haft diverse nød/ekstra udstyr med, hvis uheldet var ude, eller andre har haft brug for hjælp.

Med tiden er én tur blevet til to ture på en dag og enkelte dage, hvor vi har taget Springpiggen rundt.

Dog er slikket det samme, Pick Up kiks og Juice brikker samt varm saft i hytten.

Bingsbu

På vej til Bingsbu

På ski helt derop

På Bingsbu med familien

En tur til Tonebu i uge 8

Tekst og foto af Emma Gundestrup 13 år

I uge 8 2023 ville Mette (min mor) og jeg gå til Tonebu. Vi tænkte ikke rigtig på, om vi kunne finde derhen, vi havde nemlig fået at vide, at vi bare skulle ned af Dalseterbakken og følge vejen derfra, men det gik ikke lige, som det skulle, som forventet.

Det forvirrende skilt

Det gik fint, indtil vi stødte på et skilt hvor der stod Tonebu i to retninger. Vi kiggede på et kort, der hang nedenunder, og fandt ud ad hvilken vej der var kortest. Efter ca. 1 km stødte vi på en halv meter dyb sne og væltede træer ned over sporet. Vi gik bare videre i håb om, at det ville stoppe efter nogle meter, men det gjorde det desværre ikke, men vi blev ved med at gå endnu ca. 1,5 km, indtil vi gav op og vendte om og gik tilbage til det skilt, vi

for vild ved.

Da vi kom ned fra Tonebu efter en fantastisk smuk og hyggelig tur, fandt vi ud af, at dagen før havde der været et informationsmøde, hvor det var blevet sagt, at man ikke skulle tage den vej.

På den måde lærte vi, at man altid skal komme til informationsmøderne, og det har vi også gjort lige siden

Se filmen i din tlfon

Stormen Hans– og hvad den gav os af uventede oplevelser

Tekst og foto Flemming Pedersen

Vi drog af sted fra Silkeborg mod Norge og Ruten Fjellstue mandag den 6. august. Vi så frem til nogle dage på Ruten Fjellstue om sommeren og med festspillet på Golå som turens højdepunkt onsdag den 9. august. En enkelt overnatning i Lillehammer efter en tur på Munck museet i Oslo og kunstmuseet i Lillehammer. Vejrudsigten lovede truende vejr, så vi valgte at køre over Vinstra. Der kom godt nok en alarm på telefonen, men vi har jo oplevet meget forskelligt vejr om vinteren, så vi tænkte, at vi er snart fremme og det skal nok gå... Det gjorde det også ... indtil vi holdt foran et jordskred på vejen lidt uden for Vinstra på vej mod Skåbu.

Nå, men ventetiden kunne jo bruges til at gå lidt ned ad af en lille vej, hvor vi fandt et virkelig smuk beliggende forladt Seteranlæg. Der ville vi aldrig være kommet, hvis vi ikke var blevet stoppet. Den kommunale vejmand, der var ankommet til jordskredet fortalte, at der var hjælp på vej, men det ville tage et stykke tid at få flyttet jord og sten og få tjekket at vejen ikke havde taget skade. Det tog 3 timer!! Nordmænd kom og kørte igen, men vi var jo tæt på vores mål, så vi blev

Hans har blokeret vejen

ringede Berit, at nu var der et stort jordskred på vejen ved Kamsfoss og det ville ikke blive muligt at komme over til Espedalen før tidligst næste dag.

Små og større sten og skred mødte vi på vejen mod Skåbu,

Vi kontaktede Berit, der selvfølgelig sagde, at de glædede sig til at se os. Ingen af os var rigtig bekymret på dette tidspunkt.

Da endelig vejen var åbnet igen, og vi kørte videre

så der blev lidt stille i bilen. Måske kunne vi leje en hytte på campingpladsen .. Øh uden toilet i øsende regnvejr. Nej Tak. Heldigvis var der så Skåbu Fjellhotel, der var åbent. De havde lige 2 værelser til os. Intet er så galt at pilselv rejser, en god lokal øl og Elgsuppe ikke kunne rette op på en udfordrende dag. Det var meget lækkert, men også en lidt dyr løsning, for nu var ALT lukket, og vi kunne ikke se, hvornår det blev muligt at komme hverken frem eller tilbage.

Vej i Skåbu

Vejen til Vinstra havde nu mange små og store jordskred, vejen til Espedalen ville ikke åbne foreløbig.. måske i flere uger, og oversvømmelser længere nede i Norge gav store udfordringer. Vi var " spærret inde " i Skåbu!!! Heldigvis Norges højeste beliggende bygd, så her skulle vi kun tage os i akt for stenskred. Så ringede Arthur, at vi kunne få en hytte hos Bustad Hyttetun lidt længe oppe af vejen bag hotellet. En hytte med køkken, bad og toilet, internet og TV. Det blev vores hjem under resten af vores ophold. Flere gange hver dag fulgte vi med hos det Norske vegvesen og i nyhederne omkring jordskred og oversvømmelser.

Vi valgte så at sige, vi er nu turister i Skåbu. Den første dag var Sightseeing på den ene side af byen. Kunne vi gå i svømmehallen?.. Nej den var lukket. Men Skåbu kirke var åben, vi var jo de eneste besøgende, så kirketjeneren viste rundt og fortalte vidt og bredt om kirken, fortalte også lidt om, de rygter der gik om, hvordan man måske kunne komme ud. Altså bedst med en firhjuls-trækker... Den havde vi jo ikke lige til rådighed, så vi blev, hvor vi var i 5 dage. Og så var der Tankstationen hvor vi blev opfordret til at tanke medens der stadig var Diesel.

Næste dag lavede vi Sightseeing på den anden side af vejen. Her var COOP som til en start havde fint med varer, men efter et par dage hvor der ikke kunne komme nye varer frem, så blev det lidt mere spartansk. Skåbu Husflid ved Krogenæs møbelfabrikken på samme side af vejen havde lidt lokale specialiteter som fisk,

pølser og brød.

En af dagene gik vi på kulturstien ved Slangen til Vinstorfossen. Den havde fået rigtig meget vand, men det gik. På tilbageturen kom vi til Olstappen, hvor vi kunne vinke op til Dalseter, selv om vi fortsat ikke kunne komme derover.

Skardsfjellet

lige afspærringer og omkørsler, så der muligvis ville være en vej ud. Vi skulle over Jotunheimvegen, rundt om Fagernes og Valdres til Oslo. Alt gik godt og det var en meget smuk tur, med et lille stop, der hvor man kan gå op til Falkefangeranlægget.

En tur med mange flotte naturoplevelser, dog uden Golå Festspil og Rutens hygge og lækre mad

Rasmus, Girsti, Flemming (fast på uge 6)

**Hans bestemte
deres ferie**

Rapport fra jubilæumsturen

Tekst og foto Nynne Forchammer

Den sidste officielle sommerdag (der var meget typisk dansk sommer, dvs. regnvejr), var vi en lille gruppe der mødtes ved Oslo-båden. Oplevelserne startede allerede omkring Helsingør, hvor vi så tunene boltre sig i Øresund.

Næste morgen ankom vi til et solbeskinnet Oslo, hvor det føltes så sommerligt, at alle hurtigt fik taget overtøjet af. Rasmus og Ole blev sat i en taxi med alt bagagen, så den kunne blive opbevaret på Centralstasjonen, mens vi udnyttede tiden, før vi skulle med toget.

De fleste af os startede med et besøg i det nye hovedbibliotek (Deichman Bjørvika). Bygningen skulle være åbnet i marts 2020, men det blev først i juni 2020. Det er en spændende bygning, og et bibliotek, som jeg tænker mange drømmer om. Der er pladser til at arbejde ved, lydisolerede lokaler man kan booke sig ind i til f.eks. at optage en podcast, små rum til studiegrupper, en kreativ afdeling med bl.a. symaskiner og 3D printere, en café, områder hvor børn kan lege, og mange spændende foredrag/arrangementer.

Selve biblioteket er grundlagt ud fra Carl Deichmans personlige samling og åbnet i 1785. Carl Deichman var kancelliråd, og testamenterede sin personlige samling (mere end 6.000 bøger) + 2.000 rigsdaler til indkøb af flere bøger til oprettelsen af et offentligt bibliotek i Christiania. I dag har biblioteket ca. 21.000

historiske bøger (inklusive de oprindelige 6.000), der kan bruges efter aftale.

Næste punkt var en allerede planlagt rundvisning på Operaen, hvor vi fik husets historie fortalt (der havde været 248 forslag til arkitektkonkurrencen, der alle blev udstillet anonymiseret på

Fornebu, så alle kunne komme og se dem), samt nogle af overvejelserne omkring valg af materialer/udsmykning, vi fik mulighed for at se ind i den store sal (der var prøve på Tornerose - som rundviseren sagde, så er det utroligt så meget tid af en balletprøve der går med at snakke), samt alt det man normalt ikke ser som publikum, men som er en essentiel del af enhver forestilling (altså øvelokaler, lange gange med kontorer og opbevaring af kostumer og træningsudstyr).

Så var det tid til at komme nordpå. Her var vores første møde med Hans' eftervirkning - der kørte ikke tog længere end til Lillehammer, da jernbanebroen ved Ringeby er kollapsede!

Turen op over viste tydeligt eftervirkningerne af Hans i form af oversvømmede veje, og en forhøjet vandstand i Mjøsa (der var bl.a. mange træer der stod ude i vandet). En hurtig hovedregning fra de tilstedeværende ingeniører (på baggrund af Googles oplysninger om overflade arealet og en antagelse om at vandstanden var forhøjet 1 meter) anslog, at der stadig manglede at løbe 0,75 km³ vand ud af Mjøsa (der kun har ét smalt udløb). For dem der mener, at det ikke er meget, så tænk på at 1 m³ svarer til 1.000 L vand (og på et gennemsnitligt år løber der ca. 10 km³ ud af søen)!

I Lillehammer blev vi mødt af Berit og Arthur, der kørte os det sidste stykke. Det startede med en alternativ vej ud af byen, da den normale/direkte var oversvømmet. Espedalsvegen/Fv225 var også hårdt medtaget. Der var flere steder, hvor autoværnet og asfalten var skyllet væk, og at det ikke var gået værre skyldtes at landmændene i Svatsum, der havde haft gang i de store maskiner og gravet ud så vandet løb "den rigtige vej" ned til elven. Det havde dog ikke forhindrede flere jordskred. Den første vej, som man kunne køre til/fra Ruten på, der åbnede var faktisk Peer Gynt Vegen. På Ruten mødte vi så flere, der havde valgt selv at køre.

Vejret ville det anderledes end planlagt, så velkomst samt forret (lækre oste, pølser mv.) blev serveret i stuen. Her præsenterede Arthur også jubilæums øllen. Den fejrer ikke bare skiklubens jubilæum, men også 20-året for at tilladelsen til Espedalen Fjellbryggeri kom i hus. Og så er den meget passende den 10.

Ramstjern

batch Sevje Arthur har lavet. Der var stor enighed om at den måtte der godt være noget tilbage af, også når vi når de sidste uger af vintersæsonen.

Lørdag viste vejret sig så fra sin bedste efterårsside, med sol og ingen skyer. Vi delte os i to hold alt efter, hvor langt man ville gå. Arthur (og Freja) ledte den lange tur, og Therese holdt sammen på den korte tur. Den lange tur gik først ned til Ramstjønnå og så videre til Elgtårnet (som det i øvrigt var præcist 7 år siden officielt

åbnede), før det gik opover igen, var vi nede at kigge til Espefossen. Det var en tur i et behageligt tempo krydret med information om den lokale flora, og hvordan man i tidernes morgen jagtede elge.

Lækker grill-mad ved Huldrebu

Oppe igen mødtes den kortere og den lange tur ved Hulderbu til frokost. Der blev grillet pølser og burgere (Hulderbu burgeren inkluderer coleslaw), og hygget i solskinet (og læ fra hytten). Den lange tur tilbage gik via Hundredeårstræet, og sommerstien direkte ned fra Øvre Dalseter (hvor der i øvrigt blev arbejdet på husene).

Lørdag aften var der festmiddag. Som sædvanlig var det en utroligt lækker middag med fokus på de unikke lokale råvarer (som sik og muldebær). Efter middagen var der underholdning i pejsestuen, hvor Arthur fortalte historien om Hulderbu (tømmeret er fra et hus der var i vejen for E6 udvidelsen for en del år siden) og Therese lærte os at binde snørebånd der ikke går op, og som stadig kan åbnes med ét træk (jeg er blevet en fan, da jeg ofte har haft problemer med snørebånd der går op).

Berits elegante forret til festmiddagen

Søndag var det hjem til hverdagen. Endnu gang måtte Arthur og Berit køre os til Lillehammer, hvor vi skulle med togbus til Hammer (der var vedligehold af spor ovenpå Hans, hvilket havde givet nedsat hastighed på vejen op), før vi kunne komme med toget til Oslo. Oslo viste sig endnu en gang fra sin bedste side i flot solskinsvejr, og med en masse aktiviteter i havneområdet (det var åbenbart den årlige "kulturhavn" dag).

Efter en behagelig overfart sagde vi farvel på en solbeskinnet mandag formiddag, med håbet om mange gode år endnu for både Ruten Fjellstue og skiklubben.

Klip fra min hundedagbog 2023

Tekst Freja og Foto Arthur

Oversat fra hundenorsk af Ole Bertelsen

Min gode ven og plageånd Ole har været på besøg hele 5 gange i år – 3 uger i vinter, 2 gange i sommer og 1 uge i september.

Vi har gået mange ture sammen og talt lidt om hundelivet, hentet et par pinde, og hvad der nu ellers morer ham.

Om vinteren er den bedste tur ned til elgtårnet og Ramstjørn, hvor vi kan sidde og se på elven og måske en vandstær og filosofere lidt over tilværelsen. Måske er der også nogen, der har tabt en godbid i sneen.

Jan Olav og Kavi bor her nu og de har fået en stor hund, der hedder Lotus. Så jeg har travlt med at fortælle den, hvor dens plads er på fjeldstuen. Det er ikke altid så nemt så en gang imellem må jeg markere mig – respekt. Selvom jeg er mindst har jeg mere erfaring og er sikkert også klogere.

I vandreugen i september var jeg med på turen til Ruten toppen i det fineste efterårsvejr. Der var nysne på toppene i Jotunheimen – måske et varsel om tidlig vinter.

Og vinteren kom tidligt og vi har haft frost og sne hele november. Egentlig kunne det være sjovt at prøve at stå på ski, men med 4 ben kræver det nok en ski til hvert ben eller måske kan jeg nøjes med en ski til højre og venstre side!! Det må være let at holde balancen, men mon mine ben kan finde ud af samarbejde?

Nej, jeg må nok holde mig til at løbe i løjperne og gå tur sammen med den gamle. Han kommer igen i februar, og i marts, har jeg hørt, at han kommer 2 gange, fordi alle er så vilde med at komme med på hans skiferier, så han måtte lave en ekstra tur. Jeg tror nu, at de gerne vil med, fordi Berit laver dejlig mad. Det mærker jeg også i min madskål – det er lige til 5 kødben.

VUF Freja.

Mig Freja og min ven Lotus

**Her sidder jeg og venter på
min plageånd.**

Bliv medlem af Ruten Skiklub

Det er ikke svært at tegne et familiemedlemskab i Ruten Skiklub: Man skal blot indbetale **140 kr.** til kasseren på bankkonto nr.:

Reg. 1551 konto nr. 4162250.

Husk at opgive navn, adresse samt mailadresse.

Og hvad får man så ud af det? Jo, alle medlemmer får tilsendt årsskriftet Ruten Skiklubs medlemsblad med nyheder fra fjeldstuen, ugerapporter, spændende indlæg fra vinter og sommer. Her kan man så selv hente inspiration til ferien, såvel vinter som sommer.

Desuden får man adgang til årsmødet som altid finder sted den første mandag i maj. På årsmødet er der en seriøs dagsorden og en fornøjelig konkurrence, med fine præmier blandt andet fra fjeldstuen.

Kontingent for 2024

er 140 kr.

**Indbetaling bedes foretaget via homebank reg. nr. 1551
konto nr. 4162250**

Betalingsfristen for medlemmer er

1. april 2024

Ruten i farver sommer og vinter

Vintrafossen

Nordlys over fjeldstuen

RUTEN FJELLSTUE

SOMMERFERIE PÅ NORSK FJELLSTUE

FJELL OG KULTUR MED TURLEDER 14 - 21 JULI 2024

Ole, Therese og Arthur tar dere med ut på flotte og varierte dagsturer i Espedalen og Skåbu. Det blir vandring i høyfjell og skog og dere lærer om Espedalens spennende historie gjennom flere tusen år. Det vil bli 2 grupper med ulik vanskelighetsgrad.

Under oppholdet bor dere på Ruten Fjellstue.

Det er mulig å delta på fellestransport fra København.

PRIS PR PERSON:

NOK 10.052,- I DOBBELTROM

NOK 10.752,- I ENKELTROM

INKLUDERT OPPHOLD MED
TURPENSJON OG GUIDE.

WWW.RUTEN.NO - POST@RUTEN.NO

Transport til og fra fjeldstuen

Tekst Therese Vedel

Der er to muligheter, enten med båd fra København til Oslo, eller fly fra Kastrup til Gardermoen. Videre reise med tog til Vinstra og bus til Dalseter Høyfjelds Hotel. Reisetidene findes hos DFDS eller SAS og på www.rutereise.no eller på fjeldstuens hjemmeside: www.ruten.no og sørg for god tidsmargin på Gardermoen.

Hvis du ønsker fælles transport med Oslobåden og bus til fjeldstuen, vil Ole Bertelsen gerne hjælpe med det.

Ole Bertelsen: Mail: obertelsen1@outlook.dk, mobil: 60144625